

El pacte impossible

Tot just en el moment de tancar aquesta edició arriba la confirmació del fracàs de les converses per a constituir un front nacionalista basc al Senat de cara a les pròximes eleccions del 29-O. Personalismes i diferències programàtiques i ideològiques ho justifiquen

J.A. MIRANDA

J. M. Bandrés.

J.A. MIRANDA

Xabier Arzallus.

RAFA GIL

Carlos Garaikoetxea.

J. M.

La proposta de pacte entre EA, PNB i EE ha fracassat. Fins a última hora de dillins, fons internes dels tres partits confiaven que l'acord fóra possible, malgrat les diferències programàtiques i ideològiques. El partit que més confiava que això fóra així era Euskadiko Ezquerria, grup que llançà la idea i el que més a fons ha treballat en els intents per dur endavant aquesta proposta.

Aquesta es concretava en un text on s'inclouia l'exigència que es modificara el sistema d'elecció del Tribunal Constitucional, es demanava la reforma del Senat, amb l'objectiu de convertir-lo en una autèntica cambra de les autonomies, i es reclamava la participació de les autonomies en les relacions de l'estat amb la CEE.

També ha estat EE el que més dures declaracions ha realitzat contra EA pels recels que tant els seus dirigents com l'assemblea nacional que aquest partit celebrà el passat divendres han mostrat en el moment de pronunciar-se sobre el tema.

Fou precisament en aquest assemblea on les bases d'EA acordaren ampliar el pacte també al Congrés, la responsable que durant hores les negociacions es donaren per trencades. La resolució de l'assemblea, on acabaren imposant-se les tesis de Carlos Garaikoetxea, en un clar intent d'aquest po-

lític per convertir-se en el protagonista absolut d'una proposta que no havia estat plantejada pel seu partit, provocaren desqualificacions immediates per part tant de Xabier Arzallus, president del PNB, com de Kepa Aulestia, secretari general d'EE.

El primer d'ells acusà directament Garaikoetxea de no voler signar el pacte posant entrebancs pel mig, i el segon declarà: «En aquest país no podem passar del no-res a compartir-ho tot. No podem passar de situacions de gran distanciament, provocades per diferències programàtiques i ideològiques abismals, a defensar un programa comú en el Congrés». A més de l'intent d'EA d'arribar amb els altres dos partits a un acord que abraçara també el Congrés, l'assemblea abans esmentada qualificà en les seues resolucions d'humiliant la distribució d'escons que en un principi s'havia barallat: 5 per al PNB, 2 per a EE i 2 més per a EA. Si les negociacions finalment van poder continuar celebrant-se fou gràcies a una resolució final de la mateixa assemblea que facultava a la direcció d'EA per a prendre qualsevol decisió «en funció dels interessos d'Euskadi».

L'última proposta feta per EA defensava la constitució dels tres grups en una agrupació electoral, fórmula legal que permetria la presentació de llistes onze dies després que la resta de partits. Aquesta proposta va estar titllada per Kepa Aulestia de ridícula. El mateix Aulestia es va referir també a

EA dient: «Aquest partit intenta sempre la mateixa tàctica de distanciament i de falta de compromís. Una cosa semblant ja va passar quan el pacte d'Ajuria Enea, pacte sobre el que aquest grup mantingué reserves i que acabà firmant finalment a corre cuita».

Aquests posicionaments d'EA només s'explica si es tenen en compte els profunds problemes interns que viu el partit, problemes que són, abans que res, d'identitat i que han anat eixint a la llum arran de les últimes eleccions europees, aquest partit va perdre més de 50.000 vots. A EA, que vol marcar distàncies tant d'HB com d'EE i que no veuria amb bons ulls que ningú el relacionara amb el PNB, partit del que es va escindir i que manté un pacte de govern a Euskadi amb el PSE-PSOE, li estan eixint últimament veus crítiques dins de les seues pròpies files. Entre elles, la més destacada, la d'Angel Cuerda, alcalde de Vitòria, qui no s'ha estat de dir que el seu partit l'ha desil·lusionat i que el que cal és fer un front comú de tots els partits nacionalistes bascos en totes les institucions, tant autonòmiques com estatals.

Després del fracàs de la proposta de pacte entre EA, PNB i EE, les dures declaracions que tant EA com EE s'han llançat mútuament poden tenir greus repercussions en un futur immediat en els pactes de govern que aquests dos partits mantenen, entre altres institucions en la diputació de Guipúscoa i l'Ajuntament de Sant Sebastià. □